гр. Търново

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 137 (1892) | В. Търново, четвъртък, 14 ноември 1963 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕД ВТОРИЯ РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

През 1964 година в чест на 20-годишнината от победата на социалистическата революция у нас ще се проведе Вторият републикански фестивал на художествената самодейност.

Чествуването на 20-годишнината ще се превърне в ярка манифестация на великите победи на нашия народ в борбата му за създаване основите на материално-техническата база на социализма и изграждането на новия човек — строител на социалистическото общество.

Голям дял за възхода на социалистическата ни култура се пада на художествената самодейност. Решенията на Осмия конгрес на БКП се превръщат в боен зов за нов творчески подем, за истински разцвет на народните таланти. Сега пред художествената самодейност се поставя високоблагородната и отговорна задача — да съдействува за естетическото възпитание на трудещите се и младежта, за активно противодействие на някои прояви и домогвания на буржоазната идеология, за всестранно и хармонично развитие на личността и за създаване на истинско другарство в областта на духовната ни култура.

В различните етапи на Втория републикански фестивал ще вземат участие самодейните колективи и кръжоци от всички организации и ведомства. В подготовката особено внимание следва да се отдели преди всичко на правилната идейна насоченост на репертоара, художественото майсторство и жанровото разнообразие. В репертоара трябва да намерят място ярки произведения, отразяващи героичното минало и борбите на българския народ, и високохудожествени творби, посветени на нашето славно социалистическо съвремие както от личното творчество на български автори, така и от неизчерпаемия извор на народното творчество. Хоровете за народно пеене и танцовите колективи в нашия окръг би трябвало умело да опознотворят богатото съкровище от песенен и танцов фолклор, който беше открит и показан по време на големия празник на народното творчество и бит през миналата година. Голяма част от този фолклор е благодатен материал за хубави и сериозни сценични творби и постановки. Разбира се, за сценичните обработки и претворяването на фолклорния материал в песни и танцови постановки в много случаи трябва да се прибягва до помощта на опитни специалисти. Нужно е да се отдели заслужено място и на творбите от нашето културно наследство, които имат ярко съвременно звучене и възпитателно въздействие.

Фестивалът трябва да бъде повод и средство за решаването на два основни проблема: за решително повишаване на идейно-художественото ниво на самодейните колективи с оглед на нарасналите изисквания и привличане на трудещите се, особено на младежта, в художествената самодейност.

Подготовката следва да съдействува за укрепване на съществуващите досега колективи и да съпътствува изграждането на нови, където има условия за това.

Партийните комитети, народните съвети и всички масови организации трябва да направят всичко необходимо за осигуряване на нормални условия за работа на колективите, за утвърждаване на художествената самодейност като най-широко и най-масово културно движение сред трудещите се. Нека Вторият републикански фестивал бъде демонстрация на най-хубавото, което е сътворено от народа!

ЗАПОЧНАХА ПРОУЧВАТЕЛНИТЕ РАБОТИ ЗА СТРОЕЖА НА ЗАВОДА ЗА ТЕЛЕВИЗОРИ И РАДИОПРИЕМНИЦИ

Във връзка с предстоящия строеж на Завода за телевизори и радиоприемници във В. Търново, в града ни са пристигнали осем съветски инженери-проектанти от Пети държавен съюзен проектантски институт в Ленинград и девет инженери от ИПП „Машелектропроект" в София. Сега проектантите набират изходни данни за изработване на идейния проект на завода.

В скоро време с помощта на съветските специалисти ще бъдат уточнени всички подробности във връзка с изграждането на предприятието.

ЩЕ БЪДЕ ИЗПЪЛНЕН ПРЕДСРОЧНО

Колективът на гара Велико Търново напряга сили за изпълнение на всички задачи, поставени пред него. Той вече е преизпълнил годишния план за натоварен брой вагони с 21.3 на сто и натоварен тонаж с 1.4 на сто.

Добрите резултати тук се постигат в резултат на правилно координираната дейност на товаро-разтоварачи, работници по движението и механичната обработка. В социалистическото съревнование има много първенци. Участниците в движението за комунистически труд, смяната на ръководителя движението Г. Цачев и товаро-разтоварната бригада на В. Витанов увличат с примера си и останалите. В индивидуалното съревнование най-добри успехи постигнаха К. Сеймов от механична обработка на товарите и С. Лефтеров от товаро-разтоварната бригада.

Работата на гарата е организирана добре. Това е сигурна предпоставка, че годишният план по товаро-разтоварната дейност ще бъде изпълнен един месец преди срока.

ДКК „ПАНАЙОТ ЦВИКЕВ" ОТНОВО НАЧЕЛО

За втори път тази година Преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за консервно предприятие с най-добро изпълнение на плана е присъдено на борческия и трудолюбив колектив на Държавния консервен комбинат „Панайот Цвикев" в Горна Оряховица. И през третото тримесечие консервният комбинат завоюва първото място в системата на хранителната промишленост в страната.

Тези успехи са плод на неуморния и самоотвержен труд на всички работници и служители в комбината.

Планът за тримесечието е изпълнен 105.9 на сто, планът за производителността на труда — 117.9 на сто, средната работна заплата — 108.49 на сто, за печалбата — 237.7 на сто, себестойността — 175 на сто.

Всички тези успехи радват и мобилизират целия колектив за още по-големи стопански резултати.

М. АРМЕНЧЕВ

ЮБИЛЕЙНИ ДНИ В ЕЛЕНА

Колкото по-накъсява времето до тържествените юбилейни дни в Елена, толкова с по-голям плам се готвят жителите на града за големия празник.

Необикновен е интересът към културната седмица, открита на 10 ноември с изложба на творби от художници-еленчани. Всеки ден трудещите се я посещават, възхищават се от творбите на Йордан Попов, Иван Петров, Пиндиков и др.

Много радост и вълнение предизвика концертът на пионерите и средношколците.

А постановката „Защото ми пречиш" на сатиричния театър при народното читалище възбуди възторг сред посетителите. Тесен се оказа салонът на 12 ноември, за да побере всички, които желаят да видят спектакъла. Особено добре играха Захари Стоянов, Стефан Стойчев, Кина Георгиева, Радка Григорова и други.

С нетърпение се очакват концертите на смесения хор, на битовите хорове, постановката на „Змейова сватба".

Елена сега е в тържествено оживление. От ден на ден то става все по-голямо.

Н. Недялков
от Обществената редакция на в. „Борба" в гр. Елена

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ОТ 3000 НА 30000

ПЪРВАТА ЦИФРА се е увеличила 10 пъти за по-малко от две години. А сега, само месец и половина преди края на 1963 година, колективът на цеха за каучукови и пластмасови изделия към Градския промкомбинат във В. Търново е в трепетни очаквания и надежди.

Бригада „Н. Габровски" от този цех произвежда баскетболни топки. За нея това производство е съвсем ново, както и баскетболната игра за мнозина. Работническият колектив е също с малък производствен опит. Отначало състоящ се от 5—6 работника, само за година и половина е порастнал десетина пъти. Израснаха знатни първенци и прекрасни майсторки.

Закъснялото ноемврийско слънце щедро огрява неголемите помещения. В тях като че ли от отсрещните хълмове проникват разкошните хълмове багри и затрептяват по лицата и ръцете на работничките.

— Вниманието ни е насочено към подобряването на цветовете на топките — обяснява химичката Йорданка Деевска, когато погледите ни спряха върху яркопортокаловите петна. — Досега те бяха убити, безжизнени. А баскетболистите са предимно млади хора. Затова и топките трябва да притежават оная свежест, която хармонира на младостта. Работничките от бригадата за комунистически труд „Н. Габровски" — Донка Минева, Пенка Иванова, Янка, Кръстева и десетки още се борят да преодолеят всички пречки и трудности.

И напират първите резултати. . .

Досега един плондер се обличаше с близо два метра хасе. Най-напред някому хрумнала идеята то да бъде заменено с други, по-евтини материали. Например, с конци. Започнаха пробите. Те държат работниците и специалистите в напрежение.

Тук се работи предимно с каучук. Той е вносен. Дали част от него няма да може да се замени с по-евтини, наши български материали? Ще може! Но трябва търпение.

„Изпичането" на баскетболните топки досега ставаше с пара за около 20 минути. В недалечно бъдеще и без това недостатъчната пара ще бъде заменена с електрическа енергия.

Напрягат се умения и усилия за механизиране на 50 на сто от работните процеси, за повишаване производителността на труда, за повишаване на качеството. Ако 1962 година бе изпратена с 3000 топки, 1963 година ще бъде изпратена с 30 000.

Ако всичко се осъществи така, както е замислено, от складовете за готова продукция ще се товарят пакетирани баскетболни топки с надпис „Произведени в България". Това ще бъде най-хубавият подарък от цеха за 20-годишнината от социалистическата революция в България.

М. МАНОЛОВ

Сн.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

Вниманието на бригадата е насочено към подобряване качеството на произведените топки.

Ганка Попиванова с майсторство довършва външния вид на произведените топки.

Край жълтите хребети

Слънцето прояжда облаците. Мъглата се разстила като бяла пяна сред шушнещите оголели царевични стебла. В далечината се виждат наведени хора. Лятото е отминало и полето изглежда оголено, печално, изоставено. По синурите на вълни се разстилат сухи отронени листа.

Един ден от влажната есен. Белите постройки на местността „Гея" са обсадени от хора.

И всички бързат, защото времето съвсем не чака. Трябва да се прибира царевицата на сухо. На бетонените площадки се издигат островърхите лимоненожълти хребети от стоварена царевица. И тези израснали през нощите и дните хълмчета са толкова високи, че вече догонват покривите на околните постройки.

Един млад тракторист, с омаслена риза и сплескан на челото червеникав перчем, е взел едно листче, стиска го в омаслените си пръсти, хапе долната си устна, премигва и чете. После оглежда царевицата, извръща глава и пак гледа листчето. Не бе за вярване през първите месеци, обаче, сега реколтата е претеглена. Ето омасленото листче говори: по план 404 кг от декар царевица, добивът тази година е 480 кг.

Жълтото море се изля на кехлибарените хребети в двора на ТКЗС в с. Джулюница. Бригадата на Христо Василев Манев получи средно по 565 кг от декар, бригадата на Върбан Ганев — по 530 кг от декар, а трето звено от втора полевъдна бригада — звеното на Йорданка Владова — постигна добив — средно по 600 кг от декар.

Младият тракторист държи листчето в ръцете си. А пред него се разстила обраната царевица, изпълнила всяко кътче на стопанския двор.

Есен!. . . Прелитат орляци от черни птици. Съскат крилете им. Мъглата докосва страхливо жълтите хребети и бяга към местността „Романа".

И. ВАСИЛЕВ

ПЪРВЕНЦИ В СЪРЕВНОВАНИЕТО

Вчера във Велико Търново представителите на търговските работници в окръга отчетоха резултатите от своята дейност през последното тримесечие. В социалистическото съревнование заеха първо място Специализираното държавно търговско предприятие „Нармаг" във В. Търново и Градското търговско предприятие в Г. Оряховица. Търновци постигнаха по-добри резултати в намаляване издръжката на обръщението и реализиране на по-големи печалби, а горнооряховци постигнаха по-голям стокооборот на дребно и увеличиха производителността на труда.

Второ място в съревнованието зае колективът на Градското търговско предприятие в Павликени.

Зимата иде!

Горчивият урок от недоброто зазимяване на хидромелиоративните обекти и съоръженията през миналите години в ТКЗС — Лясковец не е забравен. Но изглежда малка е поуката от него. Зимата иде, а все още нищо не е направено по зазимяването на помпените станции „Балтей", „Козаревец", „Добри дял" и „Мерданя". Ще стигне ли времето, преди да настъпят студовете, да се изпразнят от водата напорните тръбопроводи, да се подготвят помпите, възвратните клапани, шибърните кранове и да се извадят всмукателите на помпите от шахтата, да се проверят и подготвят за зимата всички машини, съоръжения, електрическите инсталации?

Все още тракторните и полевъдните бригадири не могат да се разберат кой трябва да прибере от блоковете моторите за поливане, тръбите на дъждовалните инсталации и другия поливачески инвентар.

Някои обекти, като помпената станция „Балтей", язовирите в Мерданя, Добри дял и Костимял—2, не само че не са зазимени, но и не са в добро състояние.

Няма време за изчакване! Задачата по завършването и доброто зазимяване на хидромелиоративните обекти и съоръженията трябва да бъде една от първите задачи сега.

Т. ЛИЦОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Лясковец

В света на капитализма

ГОРДИЯТ СИН НА ГВАТЕМАЛА

ЧОВЕКЪТ е хвърлен в затвора за това, че се занимава с политическа дейност. . . Такъв е официалният предлог за арестуването на Бернардо Алварадо Монсон, виден обществен деец на Гватемала.

Реакцията се бои от него, мъжествения защитник на интересите на обикновения народ.

Политическата комисия на Гватемалската партия на труда в „Отритото писмо до другаря Алварадо Монсон" писа:

„Твоят арест представлява от себе си неопровержимо свидетелство за това, че днес под предлог за защита на „вътрешния мир" и „демократическите учреждения" лишават от свобода оня, който мечтае за демокрация и се бори за нея, който иска да донесе в дома на всички гватемалци мир, хляб за децата и безопасност за семействата. А точно твоите тъмничари сведоха до нула онова малко, което оставаше от демократическите учреждения, и хвърлиха страната в лапите на тиранията и насилието".

Бернардо Алварадо Монсон е затворен в кафявото здание на 1-ия корпус на полицията, намиращо се на пресечката на 7-ма авенида и 14-та улица на гватемалската столица. Отначало го държаха в тясна, като ковчег, единична килия, където няма даже легло. Разпитите, в които освен следователите участваха чинове от военната полиция, продължаваха цели нощи поред. Но Бернардо мълчеше.

Ирма Монсон, жена и приятелка на Бернардо, се обърна към върховния съд на Гватемала, искайки публично свиждане с Бернардо, за да се увери дали е жив. Властите, обезпокоени от разгласа и от движението за солидарност, разгръщащо се в целия свят, бяха принудени да разрешат свиждането. Обаче на следващия ден отмениха това разрешение.

— Жената повече не иска свиждане, — казаха тъмничарите.

По-късно другаря Алварадо Монсон преместиха в друга килия. Заедно с него се оказаха двама активисти на профсъюзното движение в Гватемала. Затворниците са лишени от книги, от всякаква връзка с външния свят. Чинове от военната полиция в каски с букви „ПМ" — „полисиа militar" — наблюдават за охраната, облечена в сива униформа.

Военщината контролира в страната всичко: правителството, полицията, съда. Дейността на профсъюзите е забранена. Въпреки това трудещите се продължават упорито борбата. Автономната профсъюзна федерация на Гватемала, независимо от забраната, издава листовки, изисква незабавно освобождаване на политическите затворници.

Гватемалската партия на труда разгръща широка кампания за освобождаване на арестуваните демократи. Централният орган на Гватемалската партия на труда — вестник „Вердад", излизащ нелегално, на 15 септември, писа, обръщайки се към другаря Алварадо Монсон: **„Приветствувайки тебе, ние приветствуваме всички борци за свобода, намиращи се днес в затвора. Стискаме на всички ви ръцете и ви уверяваме, че, независимо от всички жертви, неизбежно ще изгрее слънцето на демокрацията, ще изгрее слънцето на патриотичната революция за благото на четири милиона гватемалци, които днес страдат от глад, нямат земя, не могат да се учат, лишени са от медицинска помощ и от профсъюзни и политически права.** Засега те познават само угнетението, яростта на тираните, полковнишкия бич. Те са напълно изолирани от всичко онова, което в света е свързано с надеждата, с творчеството и с новия живот.

Привет, приятелю и другарю!

В борбата за свободата народът ни поддържа и победата в края на кръгчата ще бъде на народа!"

Да, гватемалският народ, въпреки всички трудности и препятствия, подкрепя комунистите — истинските борци за свобода, такива, като верния син на народа в Гватемала другаря Бернардо Алварадо Монсон.

В. ТИХМЕНЕВ
(Из съв. в. „Правда" от 12 ноември 1963 г.)

В просторната слънчева читалня на библиотеката при ВПИ „Братя Кирил и Методий" — В. Търново идват с радост и трепет студентите. Сред тишината и потоците от светлина е толкова приятно да се убеждаваш в научните истини, да живееш със чудния свят на книгата.

Снимка: Ив. Воденичаров

Младежки простори

РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

На отчетно-изборните конференции в ДКМС

ШАБЛОНЪТ НЕ БИВА ДА Е ДЕЛЕГАТ

ЗАПОЧНАХА първите отчетно-изборни събрания и конференции след X конгрес на ДКМС. Тяхна основна задача е да покажат на дело доколко решенията, взети на този забележителен конгрес, се разбират и прилагат творчески в работата на комсомолските организации. Те са огледало, в което точно и вярно се отразяват хубавите и лошите страни, непреодолените, но съзнавани недостатъци.

Наскоро се състоя отчетно-изборна конференция на комсомолската организация при Икономическия техникум в гр. Велико Търново. Какво показа тя?

Грижливата разработка на доклада беше първата предпоставка за добро протичане на конференцията. Наличието в него на много младежко вдъхновение и позоваването на редица моменти и факти от живота на дружествата и организацията, макар и не всякога придружени с достатъчно задълбочен анализ, предполагаха оживени разисквания.

Но предположенията и предпоставките все пак не винаги се покриват напълно с действителността. Така стана и на тази конференция. Не че нямаше изказвания — напротив, те бяха над 10—15, което е предостатъчно. Какви въпроси, обаче, се третираха в тях? Положително е разбира се, да се разкаже за хубаво, интересно начинание на дружеството, както говори членът на дружественото бюро при IV „д" курс" — Грозданка Александрова за свързването им с бригада за комунистически труд при ОТП — клон В. Търново. Хубаво е да се сподели опитът по провеждане на такова интересно събрание, като например, „Животът ще дойде по-хубав от песен, по-хубав от пролетен ден". Това направи Йорданка Мезева от III „г" курс. Но защо трябваше да се ограничат с фотографско предаване на фактите? Това е годишна конференция и делегатите би трябвало да насочат погледите си по-нашироко, да се спрат редом с хубавия опит и на допуснатите слабости, да открият причините за тях и да си излязат поучени не само от добрите препоръки, но и от своите собствени грешки.

Такъв анализ и спор, полезен и хубав, се породи едва към края на разисквания-та при подхвърлянето на един съвсем определен факт: секретарката на IV „б" курс Румяна Цветкова написала сама изказването на един комсомолец за просветно събрание. Това даде повод за обмяна на мнение от редица делегати по въпросите за стила и метода на работа на секретаря на дружеството. Ожи вено, хубаво! Човек слуша и вижда, че младежите се вълнуват искрено от въпросите на съюзния живот.

Но, ето къде изниква голямата загадка: защо се е получило така, че като че и за самата конференция изказванията на много от делегатите са били написани, именно написани, ако не под диктовката на някого, то поне по точните му указания? За какво може да говори фактът, че Снежана Ангелова и Ценка Христова, изказвайки се една след друга, започват и говорят дословно едно и също? Те казват красиви, силни думи за младостта и съвремието, които, няма съмнение, дори и да са заимствувани, са слова, вълнуващи младите сърца с поетичността си и патриотичния заряд. Но, защо е нужно, когато в няколко часа трябва да се обсъди едногодишната дейност на организация, броеща над 20 дружества, да стават и около 50 на сто от изказалите се да говорят именно така? Говорят изобщо за нещата — без да се спират на конкретната работа, без да надникват непосредствено в дълбоките вълнения на отделния комсомолец, без да се опитват да извлекат причините, да подирят пътищата за поправяне на редица неща, несъвместими с комсомолската правда и чест. За тези неща говори само Еленка Петрова, а след нея още един-двама души. Малко, крайно малко! За компенсация трябва да се каже достатъчно задълбочено и с вещина анализира работата на цялата организация директорът на Техникума — Любен Конакчиев, взе отношение и членът на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС — Станка Палазова.

И все пак изводът трябва да се направи. А той е един: макар X конгрес на ДКМС да зави остро кормилото срещу шаблона и формализма, то срещу тези най-големи врагове в комсомолската работа комсомолците от Икономическия техникум не са предприели бойно настъпление. И именно, защото срещу тях се върви спокойно, без тревога, те съществуват още, те бяха дори „делегат" на годишната отчетно-изборна конференция. А тези, които въведоха шаблона и формализма с изказванията си за младежкия живот изобщо, с премълчаването на слабостите, сигурно също се възмущават срещу съществуването им. Но повече приказки не са нужни. Нужна е упорита ,творчека работа, работа с ум и сърце, за да не бъдат шаблонът и формализмът никога гости сред комсомолците.

Бл. КОЧЕВА

Какъв да бъде животът на нашето дружество?

МНЕНИЯ ОТ ЕДНА АНКЕТА

Наскоро представители на младежкия нещатен отдел, редактиращ страницата „Младежки простори", и Градския комитет на ДКМС в гр. Г. Оряховица гостуваха на дружеството на ДКМС при IX „г" клас в Средното политехническо училище в града. Те пожелаха комсомолците да се изкажат по въпроса какви мероприятия биха желали да проведе тяхното дружество. Ето някои отговори:

„Ние сме уверени, че ще строим комунизма и ще живеем при него. Много ми се иска да проведем специална вечер-разговор на тема „Моралният облик на строителя на комунистическото общество".

Иванка П. ИВАНОВА

* * *

„Хубаво ще е да се свържем с комсомолска бригада от някое предприятие, която е извоювала или се бори за званието „Бригада за комунистически труд", да провеждаме съвместическото общество".

Светла АТАНАСОВА

* * *

„Колективът ни да бъде винаги заедно. Така да живеем и си помагаме, че до един да завършим XI клас.

Повече да помислим за празниците — да бъдат те наистина весели, младежки. . . Ето — за Нова година, например, ще бъде много интересно да проведем карнавал".

Славка ЕДРЕВА

* * *

Въобще животът на дружеството трябва да е интересен. Вместо да слушаме скучен доклад, можем да проведем викторина с разнообразни въпроси из областта на техниката, физиката, спорта, литературата".

Цветанка ПЕТРОВА
секретар на дружеството при класа

Животът трябва да бъде интересен, богат! Няма младеж, който да не е съгласен с това и младежите разказват с увлечение, с пламък за своите желания. Те предлагат:

„. . . да се срещнем с партизанин или политзатворник".

Иванка СТАНЕВА

* * *

„. . . с участници в Отечествената война, в Първата световна война и Войнишкото въстание. . ."

Лиляна КИРОВА

Комсомолците искат наред с викторините и карнавалите да навлязат и споровете, диспутите. Колко много неща могат да се кажат, например, в един разговор на тема „Културното поведение на ученика в училище, в къщи, сред обществото"?

Повече екскурзии — из планината, до промишлени предприятия и строежи, в окръга и страната, до красиви местности! Това е желанието не само на Йордан Кънев, Атанас Дачев, Д. Славчев, но и на Н. Чешмеджиева, Ганка Камберова — на всички момчета и момичета от класа.

Повече колективни посещения и обсъждания на филми, театри, радио и телевизионни предавания! А ето и едно интересно хрумване — зимен поход със ски, а защо не и с шейни? Ще бъде толкова весело!

Малките листчета, на които са написани мненията от анкетата говорят много. Комсомолците от IX „г" клас са отразили в тях жаждата си за богат, интересен и съдържателен живот.

Какво е нужно, за да станат добрите пожелания постоянна практика за този колектив? Преди всико те не бива да се забравят — те, желанията на отделния младеж, на отделния човек. А при умелото ръководство на дружественото бюро на Комсомола, при близката помощ на класния ръководител, др. Недялков, който е любим учител и другар на младите, при помощта на ученическия комитет, всички тези мнения могат да оживеят и младежите доволно да казват: **„Ето — такъв искаме да бъде животът в нашето дружество".**

Вълнуваща среща

КОГАТО СРЕЩНЕТЕ ПРИЯТЕЛ, близък човек, се вълнувате, нали? И особено приятели от далечна Куба. Вълнуваща беше срещата, организирана от Вузовския комитет на Комсомола при ВПИ „Братя Кирил и Методий" с група кубинци. Те бяха посрещнати топло и сърдечно и приветствувани от другарката Цветана Ангелова. При думите „Да крепне дружбата между българските и кубинските студенти!", с които тя завърши, буря от аплодисменти заля залата.

След това др. Мераров, сам участник в революционното движение в Куба, разказа спомени. Той говори за решителността на хората от целия остров.

До късно не стихнаха игривите мелодии на нашите народни танци и кубинските „Ча-ча". Срещата беше едно от първите и най-интересни мероприятия, за които желанието на всички студенти е да станат традиция.

Неделчо Илиев

ПИОНЕРИ ЗА ПРИМЕР

ПИОНЕРКИТЕ Пенка Енчева, Тотка Тодорова и Еленка Ив. Стойчева от Основното училище в с. Паскалевец са винаги неразделни. Заедно учат уроците си, пишат, играят. И са добри ученички, служат за пример на другарчетата си.

Преди няколко дни трите пионерки решават да изненадат своите учители и другари. „Ще почистим улицата край училището и ще ороним царевицата, която набрахме от опитното поле", — рекоха си те. Рекоха и го сториха. Една-две вечери трите ученички работиха до късно и ороиха над 300 кг царевица. Пак нощем почистиха от бурени и тръни цялата улица. Хубавата им постъпка изненада всички — учители и ученици, селяните. Посочиха ги за пример. А Милка Върбанова, Росица Ангелова, Върбан Димитров побързаха да ги последват. Последва ги и целият V клас. Те доотрошиха останалата царевица от около 1500 кг. Почистиха помещението, в което бе складирана.

Постъпката на Тотка, Пенка и Еленка дълго ще се помни и служи за пример на другите ученици.

Мл. Минчев
от Обществената редакция на в. „Борба" в. с. Дъскот

ТОПЛИНАТА ЩЕ ЗАПАЗИМ

ДЕНОНОЩИЯ НАРЕД курсантите от поделенията на офицерите Василев и Овчаров продължаваха голямото и тежко занятие. Денонощия наред върховете на стария Балкан се огласяха от мощното българско „ура", а дъждът валеше. Валеше и напояваше шинелите, вятърът пронизваше измокрените тела. Беше тежко, неизмеримо тежко понякога, но утрешните командири на Народната армия преодоляха всички трудности.

И затова, когато дойде заповед да се форсира реката, всички със сурови лица, опръхнали от вятър и студ, смело навлязоха в ледената вода. Настъплението продължи. По време на атаката студът не се чувствуваше, но после започна да сковава телата.

В село Миндя бе дадена кратка почивка. За да се постоплят, момчетата леко подскачаха от крак на крак, а водата жвакаше в обувките им. И, въпреки това, като че нищо не бе в състояние да ги стопли. Не! Благородството на едно сърце винаги може да сгрее повече от огъня на съчките, да накара посинелите устни да се усмихнат широко. Такова сърце имаше баба Ивана Христова Петрова.

Отрано останала тя вдовица. Заминал мъжът ѝ за Първата световна война и не се върнал. А любовта към него прерастна за измъчената жена в любов към всички момчета, които среща във войнишки шинели. И сега, като видя курсантите, нешо трепна у нея.

Танковете и автомашините блестяха със стоманените си тела и изпълваха сърцето с гордост, с някаква сила. Баба Иванка спря при момчетата, застанали край машините, и ги поздрави. И, когато те охотно започнаха да разговарят с нея, тя се провикна:

— Булкя, изнесете грозде, дюли! Дайте на тия момчета!

Снахите донесоха цели щайги, а наред с това разтвориха широко вратите и гостоприемно поканиха.

— Я влизайте, влизайте вътре!

Предоставиха целия си дом и всичко, което имаха.

Малко стоя колоната в село Миндя. Но на тръгване курсантите се разделиха с близки хора.

Момчетата във войнишки шинели бяха стоплени от вниманието и любовта, а тази топлинка вероятно ще съхранят и за други походи, за други изпитания.

старши сержант НЕШЕВ
от ВНВУ „В. Левски"
— В. Търново

В чест на младежката солидарност

На 11 ноември вечерта към Профсъюзния дом се упътиха много младежи — работници, служители, ученици, студенти. По инициатива на Окръжния и Градския комитети на ДКМС се проведе общоградско младежко събрание, посветено на Международния ден на младежта — 10 ноември.

Доклад за международната младежка солидарност изнесе др. Николай Цонев — първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС. Той се спря на дела, който има нашият героичен Димитровски комунистически младежки съюз в укрепването и растването на Световната федерация на демократичната младеж, на искрените дружески чувства, които хранят българските комсомолци към своите млади приятели — любителите на правдата, свободата и мира по целия свят.

Пред присъствуващите на събранието беше прожектиран съветският филм „Винаги с Партията", посветен на верния и сигурен резерв на КПСС — славния Ленински комсомол.

Нужна е близка помощ

ОТ ДЕН НА ДЕН все повече младежи-комсомолци идват на работа в тракторната бригада, ремонтната работилница и животновъдните ферми в стопанския двор на с. Джулюница. Немалко комсомолци работят и като шофьори и работници по товарните коли. Ако се вгледаме в работата на тия млади хора, ще видим, че те са едни от най-добрите. За пример сред трактористите са братята Димитър и Тодор Михайлови. Те извършват най-доброкачествено всички селскостопански работи. Тодор е първи в есенната сеитба. Като тях работят и Стоян Дончев, Петър Панев и още много младежи, идващи направо от машинно-тракторните училища.

Винаги служи за пример и шофьорът Стефан Иванов, а при ремонтната работилница — Стоян Денков. С най-добро изпълнение на плана по млеконадоя е животновъдът Т. Чешмичков който то редовно преизпълнява месечните си планове. Но всичко това е резултат на голямата обич към работата. Невъзможни работи за тия младежи не само на думи, но и на дело няма. Горещото младежко сърце и коравите ръце неведнаж са доказвали какво могат.

Кое импулсира тия млади хора? Тук може да се назове дългът и любовта към трудолюбието, стремежът да се внесе съответния дял в строителството на социализма.

Доколко, обаче, тия млади хора са подпомогнати в своята трудова дейност от комсомолската организация, чиито членове са? За съжаление точно това липсва. Грижите са малко и формални. Секретарят и членовете на дружествения комитет идват рядко при тия младежи. Спокойно може да се каже, че те не са запознати с трудностите на работа и с радостите от успехите. Достатъчни ли са цифрите, за да се ползуват за сведение, информация или доклад? Битовите условия на животновъдите не са добри. Нужна е помощ, но и за това помощта на комитета липсва. Всеобща инстина е, че животът на човека не се заключава само в труда. На младежите е нужно нещо интересно, забавно, хубаво, което грабва сърцата, обогатява ги. Защо да не се проведат вечери на животновъда, механизатора или други мероприятия, да се устройват по-често забави? Именно това забравя комсомолската организация при стопанството.

А не е ли крайно време, задачите, които поставиха Осмият партиен конгрес и Десетият конгрес на Комсомола във връзка с живота на младото поколение, творчески да влязат в действие? Това може и трябва да стане, ако се живее с вълненията и желанията, с грижите и радостите на всички младежи. Кога ще стане така, другари комсомолски ръководители от Джулюница?

Ст. КИРОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Джулюница

МЛАДЕЖКО ЕЖЕДНЕВИЕ

В МЛАДЕЖКИЯ КЛУБ на градската комсомолска организация в Павликени тази вечер бе особено оживено. Под ръководството на Градския комитет на ДКМС и Клубния съвет, бе организирано тържествено младежко събрание, посветено на 45-годишнината от създаването на славния ВЛКСМ в СССР.

Ученици от Политехническата гимназия „Бачо Киро" изнесоха литературно-музикална програма, след което секретарят на Градския комитет на ДКМС — Ил. Дандолов изнесе доклад за живота и дейността на ВЛКСМ от самото създаване до настоящия момент. От името на събранието бе изпратена поздравителна телеграма до ЦК на ВЛКСМ за постигнатите успехи, за смелостта, мъжеството и героизма на ленинските комсомолци в борбата за построяване на комунистическото общество.

В бъдеще клубът при Градската организация предвижда много такива инициативи. Той има план за разнообразяване на културния младежки живот. Изграденият клубен съвет, който се състои от 7 члена, поема задачите си и ще държи за тяхното изпълнение. Целта е младежкият клуб да се превърне в огнище на културно, трудово и естетическо възпитание.

Колко приятно е вечер, след усилен труд на работното място, когато клубът се изпълни от звънливите гласове на младежите! Тук, в тази приятна и уютна обстановка, те гледат интересни телевизионни предавания чрез новозакупения „Стадион", слушат приятни мелодии от радиограмофона.

Комсомолците от градската организация са особено доволни от тази нова културна придобивка, която разнообрази младежкото ежедневие.

Теменужка Йорданова

ТАКА СЕ ГОТВИМ НИЕ

СЪЗДАДЕН по инициатива на комсомолската организация при Техникума за механизация на селското стопанство в Павликени, танцовият състав направи първите стъпки през 1962 г. Започнаха репетиции сред трудности и несгоди. Различните смени на учение спъваха редовното присъствие на участниците. Липсваха носии и още много други. Но нашият народ казва: „Сговорна дружина планина повдига".

Сега съставът брои 34 самодейци — 17 момчета и 17 момичета. Репетиции провеждаме два пъти седмично. Всяко занимание си има строго определен ред: разучаване на нови движения, шлифоване, селобяване на танците. А всичко това се постига с голямо старание и много пот.

В репертоара ни са застъпени пет танца: „Костенско", „Тракийска ръченица", „Младежко веселие", „Заешката" и „Джиновската". Сега вниманието ни е насочено към новата постановка „Песните и танците на нашия край", в която ще вземат участие и битовият хор и народният оркестър.

През изминалата година съставът осъществи няколко концерта и изпълнения както в града, така и по селата. И винаги след представлението зрителите говорят за майсторството, с което младите самодейци изпълняват народните танци.

Наградата за упоритият труд на танцьорите не закъсня. С отличното си представяне в районния преглед те добиха право да участвуват в окръжния фестивал. Първи успех, който не ще бъде последен.

Ние се готвим да посрещнем достойно 20-годишнината на Девети септември като участници във Втория републикански фестивал.

Никола ПАСКАЛЕВ

Тези млади хора са станали любимци на жителите на град Павликени. Танцовият състав на Техникума навсякъде е желан гост.

НАШИЯТ репортаж

СКИЦИ ОТ КУЦИНА

Учениците надминаха учителите си

СЕДИМ с моя стар познайник дядо Никола Раев в долния етаж на новата му, двуката къща. Та нима може да се нарече дядо този така енергичен човек! Прехвърлил отдавна седемдесетте, той почти в нищо не се дава на младите. Седим и разговаряме. Ще влезе отвреме-навреме четиригодишният му правнук Райо, ще закачи нещо дядо си, и пак ще хукне из обширния двор.

— Други времена са днешните, адаш, други! — сякаш иска да ме убеди дядо Колю. — Какво беше едно време, а гледай днес. По седемстотин килограма царевица от декар да изкараш! Кога е било това! Гроздето кантарът го не хваща, лука не можеш да изброиш. Памук не знаехме какво е на младини. А сега не само, че тук го сеем, но майсторлъка му научиха младите. И първенци в страната излязоха хората ни лани, та камион в награда получиха. При нас, по-старите, чиракуваха, а къде-къде ни надминаха. Не, че не сме се трудили и ние както трябва. Като кираджийски коне припкахме, ама ха де. Друго, друго беше. Нито агрономи имахме, нито нищо. Една гола земя само, разпокъсана на парченца, и едни голи ръце. Това беше всичкото. И немотията разбира се. Де да бях по-млад, та и аз да поработя сега и да попея. И на машините да се порадвам и на труда си благинката да разбера.

Софкиното звено

ЗА ЕДИНСТВЕНОТО ЗВЕНО за комунистически труд в Куцина, за Софкиното звено, чух още с пристигането си в селото. Хубавите думи за този здрав, стегнат, за пример колектив се потвърдиха и в канцеларията на кооперативa. И когото и да попитах в Куцина, заговорех ли някъде за Софка, все едни и същи думи чувах: „То не е звено, а огън! И звеноводката му една такава, ненадмината, и хората дружни, сплотени".

Чуден човек е звеноводката на второ звено от девета бригада, от бригадата на Илия Станчев — Софка Маринови. Скромна и пъргава, отдала всичките си сили за преуспяването на любимото си звено. А с личния си пример заразила останалите, та трудно е сега да кажеш кой най-добре работи. Звеното като че е едно задружно семейство. Но такова разбирателство, такъв ред и сговорност и в семейството се не срещат. . .

— Няма тайна за успехите на звеното, — споделя младата звеноводка. — Тайната — това са самите ни хора. Всеки е сериозен в работата си, упорит, знае, че като работи здраво, повече и ще получи. Всички прекрасно се разбираме.

— Шестдесет и седем годишен съм, а и аз работя наравно с другите, и аз съм в нейното звено, — говори бащата на звеноводката дядо Митю. — И други като мен има — възрастни, но с млади сърца.

— Не отстъпват на младите нито дядо Косю Стоянов със своите 68 години, нито пък 64-годишният дядо Христо Върбанов. И двамата винаги са в първите редици. И на Милка Стефанова се опъват, и Марийка Димитрова искат да засрамят, и с Недялка Илиева мегдан делят. Съревнование, постоянно съревнование — в него се крият нашите успехи.

Графикът за страничния наряд досега не е нарушен. Всеки знае кога къде да отиде. И читателска група си имаме, и на кръжок редовно се събираме. А колективното четене на вестник за нас стана необходимост. Привършим ли полската работа започваме седянките. Не се делим никога, все сме заедно всичките.

Това високо звание „Звено за комунистически труд" няма да изпуснеме, няма да се предадем, няма да посрамиме хубавото име. Втора година вече го носим. Най-много памук нашето звено предаде. Планът ни беше 85 килограма от декар, ние прехвърлихме сто и седемдесетте. Двойно повече! И отгоре даже! И арпаджик най-много изкарахме. А пък царевица! Още не смогват точно да я изчислят. И от ментата постигнахме добри резултати. Задружни ли сме, сплотени ли сме както досега, успехите ни край няма да имат.

В постоянна надпревара

С БЕЗУПРЕЧНАТА СИ РАБОТА, с борбата си за все повече и повече, Софкиното звено е пример за останалите звена и бригади. Успехите на първенците радват, зоват. По пътя към комунистически труд сега вървят още четири звена. И четирите — в постоянна, непрекъсната надпревара. И четирите — дали обещания, че ще станат звена за комунистически труд.

От бригадата на Илия Станчев за високото звание се борят две звена- четвърто звено, на Стоян Иванов — Юнака, и пето — на Стефан Йорданов Ганчев. Не отстъпват и хората от десета бригада, от тази на Димитър Кръстев. Първо звено, на Мария Христова, и пето — на Тодор Владов, вече отчитат високите си постижения. А и самите две бригади са в постоянно съревнование. Ту девета бригада ще излезе напред, ту десетата ще я настигне, ще я задмине даже.

— По 1700 килограма лук от декар трябваше да изкарат хората от бригадата на Илия Станчев, — разказва ми бригадирът на десета бригада Димитър Кръстев. — Те не само, че надхвърлиха двата тона, а достигнаха до 2190 кг от декар. Планът ни за цвеклото беше 2600 килограма, Илия изкара по 3480, а нашите хора по 4070 килограма от декар! С по един килограм памук ги бихме: те извадиха по 158 кг от декар, при план 85, а ние по 159 килограма.

— Стремят се всички да догонят Софкиното звено, — намесва се отчетникът на зеленчуковата бригада Георги Цанев. — Като Софка и звеното й всички искат да работят, с високи добиви да се гордеят.

И ако човек съди за решимостта на тези хора по огнените пламъци в очите, ще се убеди, че Софкиното звено няма вече да бъде единственото звено за комунистически труд.

СВЕЧЕРЯВА. Още малко и в стопанския двор, по пътищата и в сгушилото се китно село всичко ще утихне. Ще си отиде денят — един от безбройните осмислени дни за трудолюбивите кооператори от село Куцина. А ще идват нови и нови дни. И всеки — по-радостен от предишния.

Николай КОТЕВ

★ ТЕМИ НА ДЕНЯ

ЛОЗАРИ, НАЩРЕК!

През последните няколко години лозовият акар се намножи извънредно много и стана сериозен неприятел на лозята. През тази година климатичните условия бяха много благоприятни за неговото развитие. Докато преди 3—4 години се срещаше само по винените сортове, сега се среща и по Болгара. По-силно нападение се наблюдава в лозята на ТКЗС Ресен, Бяла черква, Карайсен, Сухиндол, Върбовка, Лясковец и Стражица и др.

Този неприятел е невидим с просто око. Напада всички зелени части на лозата — леторасти, листа, чепки и зърна. Храни се като смуче сока от нападнатите части, вследствие на което тъканта придобива изпрашен вид с тъмнокафяв цвят. Нападнатите лози изостават в развитието си, гроздовете са дребни, изресени, крехки, поради което стават лесно чупливи при вятър. Нападнатите зърна не се развиват нормално и по ципата им се образуват тъмнокафяви петна. Ежегодно нападнатите лозя от акара дават 20—40 на сто по-ниски добиви. Полученото грозде е по-лошокачествено и негодно за външния пазар и за преработка.

Лозовият акар зимува като възрастна форма под кората, събран на големи групи. Борбата срещу него е много ефикасна, когато се извършва есенно пръскане на лозите със сероваров разтвор в концентрация 1 към 5 по Боме. Такава концентрация се получава, когато 1 литър сероваров разтвор се разреди с 5 литра вода. Пръскането се извършва след резитба при изобилно обливане на главините и плодните пръчки. Изразходват се 60—80 литра работен разтвор на декар.

Може да се използува за пръскане и селинон 4 на сто, като освен за борба срещу акара той се използува срещу бактериалния рак, антракнозата по лозата и други.

Не един и двама са първите ни птицевъди. Между тях са и белочерковските, едни от множителите на трудовата ни слава. Снимка: П. Димитрова

Резултати от ловешкия почин

Тази година починът на ловчанци вля неспокойствие и в сърцата на производствениците от ТПК „Девети септември" в с. Стражица. Много опитни майстори и добри работници предадоха своя опит и знания на своите другари и те вече работят като тях.

Пейко Бянов — майстор на група и опитен стругар — с желание предава своя опит на по-младите си другари. Той работи по професията си още от основаването на кооперацията. Деветнадесет години трудов стаж! Основно знае и най-малките тънкости на машините. Той предаде опита си на Дончо Гецов, Иван Пройнов, Колю Антонов, Йордан Каралийчев и на много други, които вече работят из големите заводи в страната. Сега техническият отдел при кооперацията редовно изпълнява плана си над 140 на сто.

Предаде своя опит и знания и Йордан Михнев, бригадир в коларожелезарския отдел. Тази година са обучени двама души и те вече, наред с другите си колеги от бригадата, изпълняват всички поставени задачи.

Усвоили челния опит, Петър Тодоров и Иван Илиев работят на електрическата машина — джага и разкройват трупите, достигнаха по 25 кубика дневно рязане на трупи, докато по-рано режеха по 15 кубика. Далеч остана и ръчният начин на рязане. Сега производството се увеличи 6 пъти. Благодарение на старателната им работа, всеки ден от правилното разкройване на трупите те осъществяват по 1 кубик икономия. Само за един месец бригадата на Петър Тодоров има икономия на 50 кубика дървен материал.

Бригадата от столарския отдел с отговорник Иван Тодоров работи за извоюване званието „Бригада за комунистически труд". Тя изпълнява редовно плана си. Упорит е Иван Тодоров. Той предаде опита си на Иван Минчев, Нотю Илиев, Георги Събев и много други. За кратък период от време те научиха много и хубави неща — правилно разкрояване на материалите, качествено полиране и сглобяване на мебелите.

Всички от колектива на кооперацията са разбрали, че колкото по-задълбочено и навреме се изучи и популяризира опитът на първенците в производството, толкова по-бързо ще дойдат и желаните резултати, ритмично ще се изпълняват производствените планове.

Ганка ХУБАНОВА
от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Стражица

Какво показа отчетът?

Научно-техническото дружество при Дървообработващия завод в гр. В. Търново отчете преди няколко дни едногодишната си дейност. То бе учредено, за да работи над проблеми, които ще спомогнат за по-нататъшното внедряване на механизацията в производствените процеси. Защото все още много операции тук изискват тежък физически труд, някои от тях се извършват ръчно или на слабо производителни и морално остарели машини. А това е спънка за подобряване на качеството на продукцията и за повишаване на производителността на труда. . .

Задачи, като пълно и рационално използуване на капацитетните мощности, увеличаване на интензивното им и екстензивното им натоварване, подобряване на технологията и организацията на труда, рационалното оползотворяване на дървесината, масовизиране на рационализаторското движение и др. са били предмет на разглеждане през годината.

Но годишното събрание отчете, че не всички определени задачи са изпълнени докрай. Например, научно-техническото дружество не проведе предвиденото събрание за разглеждане на въпросите за качеството на продукцията. Разбира се, членовете присъствуваха и взеха отношение на събранието, организирано от профкомитета на фурнирно-шперплатния цех. Но това не бе достатъчно. През годината дружеството е организирало три курса за квалификация с 232 слушатели. Някои от тях бяха придружени от практически демонстрации и обяснения на самите производствени места. В това отношение много добре работеха инженерите Гачев и Русанов, Т. Баръмов, Ив. Иванов и др.

Успешно бе внедрена сортировката на фурнирните парчета по качества и обработка на отделни реброслепващи машини. Бяха разработени проекти за ново коробелачно отделение, за водопровод с дренажна шахта за индустриални води от Янтра и др. Най-слабо звено в работата на дружеството е рационализаторската дейност. През годината са постъпили 27 предложения. От тях седем са приети, пет са представени за експериментиране, а четири технико-икономическият съвет не е разгледал.

Добра дейност е проявена и при подготовката за работа при зимни условия. Паровият проблем тази година, благодарение помощта на дружеството, ще бъде почти разрешен. Чрез реконструкцията на някои от сушилните се увеличи тяхната производителност, започнаха работа парилните за призми за фурнир, пусна се в действие пакетната ножица за разкройване на рязан фурнир, започна производството на шперплат за износ.

Не е добре, обаче, че в такова ново предприятие с много млади и ентусиазирани специалисти няма изградена нито една социалистическа бригада за технически прогрес, не е помислено още НТД да поеме ролята на технико-икономически съвет, нищо не е направено за създаване на обществено-конструкторско бюро и др.

И тези задачи трябва да бъдат разрешени през настъпващата втора година от дейността на дружеството.

Улеснения в жилищната спестовност

Задоволяването на нуждата от хигиенични и удобни жилища на трудещите се от града и селото е основна грижа на Партията. На сегашния етап от нашето икономическо развитие това може да се постигне изключително с мобилизиране спестяванията на трудещите се и с помощта на държавата, изразена в ежегодното раздаване на заеми за строеж на жилища. Помощта на държавата в това отношение постоянно нараства. Това е сполучливо съчетание на държавните и личните интереси на гражданите.

Като потвърждение в живота на правилната политика на Партията по отношение на жилищното строителство е доверието на народа в мероприятията на народната власт. За това голямо доверие говорят постоянно нарастващите спестявания на трудещите се в Българска инвестиционна банка за строеж на жилища, които за цялата страна в края на 1962 година постигнаха 100 хил. влога с над 150 милиона лева. Великотърновски окръг не остава назад в това отношение, а напротив, държи едно от предните места. Към 31 октомври т. г. жилищно-спестовните влогове в окръга нарастнаха на 6 147 000 лева: във В. Търново 3 116 000 лв., Г. Оряховица 1 871 000 лв., Павликени 472 000 лв. и Свищов 688 000 лева.

Българска инвестиционна банка създаде редица улеснения за гражданите при откриване на жилищно-спестовни влогове. Сега могат да се откриват жилищно-спестовни влогове на нежители на даден град, на непълнолетни граждани и т. н. без последните да отговарят на условията за отпускане на заеми в момента на внасянето на сумите по влога. Когато наберат необходимото делово участие, минимално от 30 на сто от исканията заем, собствени средства и им се начислят необходимите спестовни числа, за да може заемът им да бъде разрешен, чак тогава при искане на заема и разрешаването му трябва да отговарят на условията на Правилника за кредитиране на жилищното строителство (ДВ бр. 81 от 9. X. 1962 г.), т. е. да са жители на града, да са работници и служители и пр. Също така се допуска и прехвърляне на жилищно-спестовни влогове на баща, майка, синове, дъщери, от един град в друг, сливане или разделяне на влогове и други улеснения на гражданите.

Това показва, че за разлика от миналото, сега жилищната спестовност и спестовността въобще се отличава със своя всенароден характер.

Към 30 ноември всяка година клоновете на Българска инвестиционна банка изготвят списъците на заемоискателите към клона, които имат право на заем през следващата година, щом като са внесли най-малко 30 на сто собствени средства за делово участие до 31 май. Заемоопределянето се извършва на базата на спестяваните числа, като най-напред получават заем ония заемоискатели, които имат най-много спестовни числа. Минималното спестовно число, при което може да бъде разрешен даден заем, за всеки окръг е различно и е в зависимост от броя на заемоискателите и готовността в окръга за строеж на жилищните сгради: определяне на места за строеж, отчуждаване, изготвяне на планове и проектосметни документации, изпразване на сградите, подготвяне на строителните площадки и пр.

Със заеми от Българската инвестиционна банка през 1962 г. в цялата страна са построени 16 845 жилища, а в Търновски окръг 425 апартамента.

В Директивите на Осмия конгрес на Партията са разкрити широки перспективи за жилищното строителство. Предвидено е до 1970 г. да бъде ликвидиран в основни линии недостигът от жилища, а към края на 1980 г. средно на глава от населението да се падат около 16 кв. м жилищна площ. За изпълнението на тая важна задача народните съвети в окръга и СП „Комунални услуги", към които премина жилищното строителство, трябва да удвоят усилията си.

Светозар РАДЕВ
старши инспектор-инструктор при ВИВ — В. Търново

Колектив с хубави дела

Трудовият колектив при Промишления комбинат в Елена постигна нова трудова победа — започна да работи по плана за декември.

Но най-добри успехи постигнаха работниците от цеха за „Жакардова тъкан". Тук колективът се бори упорито за високото звание „Цех за комунистически труд". Съревнованието между трите бригади в цеха доведе до предсрочно изпълнение на годишния план. От 11 ноември колективът работи сверх плана за 1963 г.

К. ВАСИЛЕВ
Обществената редакция на в. „Борба" в гр. Елена

Срещи, които не радват

РЪМИ и ту усили, ту понамали, като да го обърне на сняг. Гледам околните ридове, сякаш застинали в оловната дрезгавина и припалям цигара от цигара по вече от яд на късмета си. Дойдох в Балкана с голяма кошница. Казват, благодатна тема може да намери човек тук винаги. Ето я благодатната тема — сива безбрежност, като пред развълнувано море.

— Не ще си май тукашен, — заговаря ме един константинчанин, който преди малко застана до мен под стряхата на хотела.

— Не съм.

— А по каква работа?

— Обикалям, гледам, — отвръщам не с охота.

— Че къде дават така?

— Ами. . . — смънквам, като хванат на тясно.

— Да не си от тия, дето пишат, я? Лош заман си налучил. Иди, иди пиши за мокрия мисир на площадката в стопанския двор, за оня в нашата махала Крумчовци, дето от месец стои на ачика и почва да никне. Имаше хубави слънца и можеше да се прибере и да се забрави досега. Добри са ни хората, ама агрономът е един да откършиш от него. Какво с него, това и без него. Че и председателят повече в ресторанта се свира. Ами ти знаеш ли сега колко добитък замръква под яснеца? Не че няма къде да се подслони, ама две помещения са превърнати в складове. Бригадирите знаят, че трябва да ги опразнят, ама се потриват. В стопанския двор е кал, не се изгазва. Храна има за добитъка, но иди да видиш каква е и колко се пилее. За тия работи драсни.

Случайният ми събеседник вдигна яка, поприведе се. Чувам след него само едно: „Хайде, довиждане! И, виж, твоя си работа!" И потъна в улицата.

Дъждът не спря и на другия ден. С мнозина вървяхме, спирахме се. Обиколих стопанския двор. Първият ми събеседник беше прав. С очите си видях всичко онова, за което ми наговори. Видях как кооператорите карат мокра царевица в къщи, чух че един от бригадирите давал на частни стопани добитък и коли по-лесно отколкото на кооператорите, които всеки ден вика за работа.

— Стоенчо я кара така, защото очаква да го сменят, — говорят за тоя бригадир.

Закъсняло се е с прибирането на царевицата, с орязването на дръжето, част от което така ще се остави, а в същото време добитъкът не е презадоволен. Закъсня и сентбата, картофите не са вадени.

— Защо, другарю Ганчев?

Председателят на ТКЗС на истина не е слънце да огрее навсякъде, но той отговаря за всичко, което става на територията на стопанството му.

Запретване трябва! Как иначе да си обясним загубата на 300 тона люцерново и ливадно сено, ако не с ненавременната коситба? Не е много качествено и прибраното сено. Все поради закъснение и немалко овес окапа.

— Ще ми кажеш, че ще дойдете, но той не, та не. „Бай Драгане, казва ми, сутрин е. Овцете чакат, може ли да се стои? Дума да не става. Мойте овце, казва, са свикнали първи да излизат „ще блейнат. Глоба ми пиши, но не оставам". И замина, — заоправдава се бригадирът.

Какво да се прави, ще поговорим, ще се поизсушим, ще постоплим премръзналите си от ледения дъжд ръце.

— Е, как я карате? — питам зоотехникът.

В КОНСТАНТИН

Да видим и хубавото

ЗА ПАСТИРА Георги Христов всеки ми говори, че е най-добрия, че е постоянен първенец на стопанството. Огън човек бил.

Добре, да отидем при него. Поповата къшла, където е стадото му, не е така близко. Макар и рано да тръгнахме, не го сварихме. Тук беше само бай Драган — бригадирът, Мехмед Даудов, Али Абтарзанов и още едно голобрадо пастирче. Георги минал от път, само колкото да се обади. Снощи оставил стадото си в Глоговец и бързал да отиде при него.

— Казах му да почака, надали знаех, че ще дойдете, но той не, та не. „Бай Драгане, казва ми, сутрин е. Овцете чакат, може ли да се стои? Дума да не става. Мойте овце, казва, са свикнали първи да излизат „ще блейнат. Глоба ми пиши, но не оставам". И замина, — заоправдава се бригадирът.

Какво да се прави, ще поговорим, ще се поизсушим, ще постоплим премръзналите си от ледения дъжд ръце.

— Е, как я карате? — питам зоотехникът.

— Как, слушаме, се. Гледаме да върви работата. Това ни е службата. Понякога се и поскарваме, ама то, дето не гори, там не пуши.

— Щом се кара значи лош е бригадирът, а? — обръща се зоотехникът към пастирите.

— Ба, арен си е. Такъв си му е табнета на него, — отвръща Али.

— Бай Драган ни е един от най-добрите бригадири. Едва ли има другаде като него. Тук и спи. За да не се плаща на каруцар, той сам превозва млякото. Овцефермата му има 1790 овце, 450 шилета и стотина коча. Най-много мляко и вълна оттук се взема. 17 пастири са в командата му. Опитен е и умее кога да посмъмри, кога да напъти. Добре го слушат хората му, — представя го зоотехникът.

— Мен ме оставете. Чобаните са тия, за които трябва да се пише. Ето го Георги — колкото овце — толкова и агнета. И най-важното смъртност няма. По над 50 литра мляко е надоил от овца, 6249 литра мляко е това. Предал е и 370 кг вълна. Ето го и Мехмед, който го гони. Има още бая зор да го стигне, но го гони. А, Мехмед, не се стига, а? — обръща се той към пастира, който слуша и мълчи, може би, в премисли на ходовете си.

— Не мом стигна Герге — фърка, фърка.

— Така е, — продължава бригадирът — Ето и снощи не е връщал стадото в къшлата, за да го пасе до късно, да го изкарва рано. Сега още има и трева, и шума, желъд пада. Който е чобанин на място, сега си укрепва стадото. Нощите станаха големи, ако не ги попасем до късно, ако не ги изкараме рано, на тия големи нощи прегладняват, както не ги подхранваме още. Трябва да се пести и храната — къде е Димитровден, къде е Гергьовден! Има време да храним готовото. Вярно, 44 купи сме приготвили, ама нека стои „че като падне белият няма накъде. Какви снегове падат тук, не можеш да излезеш навън за сено. На го свири, в прозореца!

Наистина долнякът свирука отвън.

— Сега само обажда — допълва Али.

— Нека обажда. Новият овчарник за четири стада в Глоговец е завършен. Чака само за дограмата. Готов е и другият в Бойковци. Целта ни е да съберем стадата от частните къшли, за да се прибере и храната на едно място, че и за контрола ще бъде по-добре. По може и да си помагат хората, когато са наедно. Почне ли агненето, без помощ не може.

Бригадирът помълча малко и пак поде:

— Един друг дерт си имаме. За тока, де. Да оставим и ние тия фенери, струва ми се, че ще ни се съмне. Под дрехите ги тулим вечер. Тук едни ветрове играят — хали. По колко пъти вечер сме се връщали. Таман излезем и гаснат.

— Пък и нещо да бръмне тук.

— Радио, демек. . . Да чуем какво става.

— Ама то трябва бре, бай Драгане! — нареждат хората един след друг, сгряти от желанието си.

Излизаме. След малко стадата възземат по баира.

Ил. МОНОВ

в-к „БОРБА"
стр. 3, бр. 137, 14. XI. 1963 г.

ПРЕД ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК В ЕЛЕНА

МАЛКО СА градовете като Елена с толкова богато минало и пъстри културни традиции. Закътан в една малка, красива долинка в гънките на Балкана, той и днес напомня за неспокойния дух на българина, за неговата жажда за знание и наука, неговата любов към свободата и волността.

Преди 120 години в Елена пламна огънят на Първото класно училище, запален от Иван Момчилов, учител в Русия, за да се разнесе като светиня по родната земя от ученолюбивите учители на прочутата тогавашна „Даскалоливница". И като сеячи с надежди добри те тръгват да пръскат в сърцата и душите на хората златните семена на знанието и науката. Върволица са те. Безброй са. Техният списък е голям, но още по-голямо е тяхното дело, за което отдадоха своя пълен с радости и тревоги, надежди и смут живот. Малко по-късно — след двадесет години — бе запален и големият светилник от Никифор Попконстантинов — народното читалище „Напредък". Обикнаха го хората, коравите балканджии, защото неговата светлина разведеляваше и прогонваше мрака на черното агарянско робство. . .

Сега е пищна, златокоса есен. Улиците на града са постлани с пъстроцветните дрешки на дърветата, с жълтите сълзи на есента.

Вървиш по тесните улички на градчето и чувствуваш голямото обаяние обзело хората, нагиздените в празнична премяна къщи в очакване да посрещнат тези две годишнини, два живота, слели съдбата си с народа. И не може да не трепне сърцето, да не се вълнува в тези дни. А те се нижат. Прехвърлят баирите. Отлитат. И ето, ще тропне пред всеки дом, предприятие и учреждение седемнадесети ноември и големият площад в сърцето на града ще почрнее от множество. Подготовката е трескава, неспокойна и напрегната.

На тези културни тържества, неугасващи огнища от нашата славна летопис, нашата Партия е отделяла и отделя бащинска грижа, защото в тях е събрана нашата национална гордост, българският гений.

Неведнъж се пълни салонът на читалището за среща с младите писатели от радио София, които на интересното литературно четене изразиха своята обич към миналото на града, към неговото героично с нищо незаменимо минало и светло бъдеще. Ще остане незабравима и срещата с писателя Тодор Генов, роден в Елена, и поета Никола Фурнаджиев — учил в Елена. Техните сърдечни разкази, прочетени творби стоплиха сърцата на млади и стари, на работници и кооператори.

Сега в града започна пъстрата културна седмица. Отново ще е тясна читалищната сграда, когато се вдигне завесата и заредят самодейните колективи, за да представят „Змейова сватба" от П. Ю. Тодоров, „Защото ми пречиш" — пародия по басните на Стоян Михайловски, с които младият сатиричен състав си е поставил задачата да осмее някои недъзи и недостатъци от днешния ни живот. Сценките са написани от Димитър Начев. Ще гръмне и песента, волната пионерска песен, звучните и мелодичните народни песни, изпълнявани от битовия женски хор в с. Разпоповци. Ще проечат на сцената и песните на градския читалищен хор.

Пъстри и мили картини! Колко много жар и безсъние са вложени в тях! Колко много устрем и благородство е втъкано! С колко нежност са изпъстрени те!. . .

И когато всичко отшуми, ще затрепти във всяко сърце чистият пламък на този голям празник, за да ни радва и вдъхновява за още по-големи дела в битката по пътя на изграждане нашето ново социалистическо общество.

Васил ТЪРСАНКОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в гр. Елена

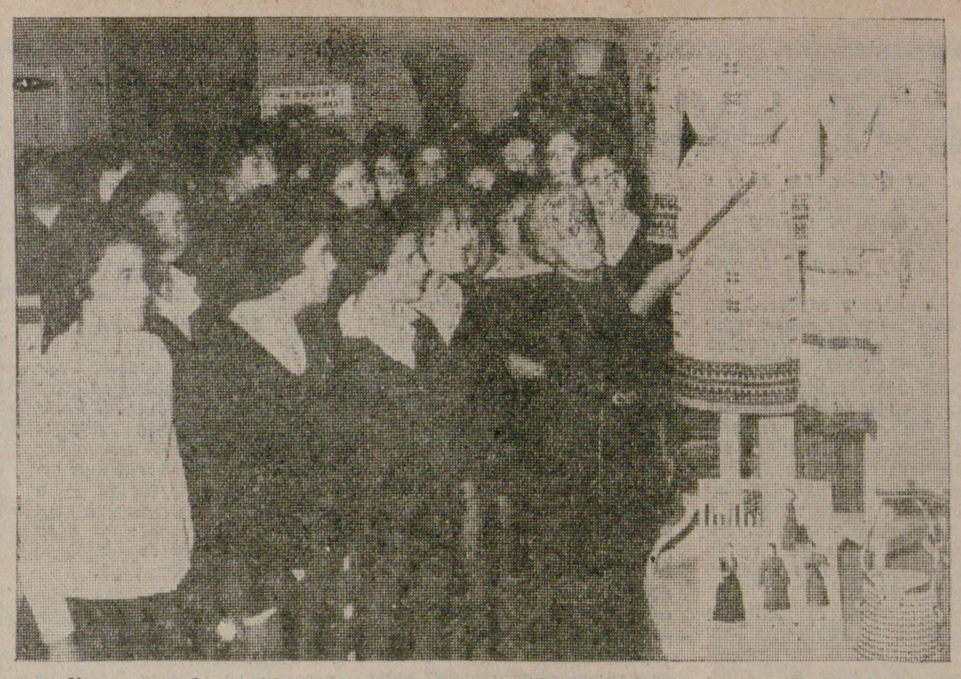

Към изложбата е проявен голям интерес. И най-любопитни са девойките. Другарката Калчева показва на ученички от Варна моделите (снимката горе).

* * *

Колко хубави, практични са тези вечерни дрехи! (Снимката вдясно).

ПРЕТВОРБА НА НАРОДНИТЕ НОСИИ В СЪВРЕМЕННО ОБЛЕКЛО

Днес в Павликени в 16 ч. се открива изложбата на Марина Калчева от София „Български народни носии в съвременно облекло". Постиженията на авторката на модното битово богатство и претворбата му в съвременни дрехи с подчертан народен характер са предизвикали спонтанен възторг и одобрение на летуващите и чужденците, посетили „Златните пясъци" през изтеклото лято. Замолихме др. Калчева да разкаже нещо на читателите за изложбата.

От всички национални носии, българските са едва ли не най-богати по разнообразие на форми, багри и украси. Изящни меки линии, чудна везбена техника и пъстър колорит, са основните й достояния. Едва ли има друга толкова малка страна, с толкова много носии. И цялото това етническо богатство бързо изчезва от нашия бит, за да стори място на чуждото, което не всякога е по-хубаво, а в много случаи и смешно и жалко. Ето, тази огромна съкровищница аз се опитах да разкрия, да обработя и поднеса на нашето съвремие с чистото желание да помогна за запазване от упадъчност на едно от най-капризните приложни изкуства — модата.

Основната идея на албума и изложбата ми е — претворяване на българските народни носии в съвременно облекло. Порано нашите носии са се утвърждавали, такива каквито са, под неизбежното влияние на икономическите, битовите и други условия. Сега във века на машината, атома и космонавтиката, те трябва да станат по-леки и по-елегантни, но битови по същество. В този смисъл моите претворби хвърлят мост между миналото и настоящето.

Основен метод на работата при създаването на моделите е спазването на народната кройка, но не шаблонно, а често и чрез комбинации между кройки от дрехите на една и съща носия. Смесване на кройки от различни носии не съм допускала. Останалите елементи — десени, бордюри, шевици, украси и пр. са пресъздадени за по-нежни тъкани и везба и то така, че да не се изработват на ръка, а от текстилната индустрия. Тази предпоставка създава всички условия моделите да се осъществяват бързо и евтино. Докато, например, ръчната изработка на една шевица или бордюр е силно трудоемка и скъпа, сега те ще се изработват от индустрията под форма на ленти и направо ще се пришиват към модела. По този начин от всички носии, състоящи се от по три и повече дрехи, създадох стотици модели за най-различни телосложения и възрасти, цвят на косата и кожата и за различни случаи сега.

Важно място в моделите ми заемат украшенията. Тежките стари пафти, никелови обици, пръстени, пендари и гердани претворих в прекрасно бижу.

И обущата към много тоалети са изработени от старите чехли, терлици, калеври, цървулите и калцуните, но със запазен битов характер.

Трудно е да се разкаже с малко думи за едно дело, плод на многогодишна работа. Изложбата разкрива повече. В нея окото на възрастния си отпочива в съзерцание на нещо близко и мило, а младите виждат своите заблуди в гонитбата на гнилото.

Ако не говорим за въздействието на изложбата в другите градове, не можем да отминем големия интерес в учащите се, особено студентки и ученички. Те не скриват своето възхищение, упрека, че няма кой да им предложи такива модели. Наш дълг е да ги учим на истинска красота и да ги пазим от съмнителното.

В този ред на мисли човек се пита — защо ли трябва да дирим модата, когато тя е в краката ни?!. . .

Марина КАЛЧЕВА

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ТАКА ДАЛЕЧ НЕ СЕ ОТИВА

Едни от най-важните проблеми, които стоят пред футболните отбори в нашия окръг са: повишаване на спортното майсторство и културното държание на игрището.

Така ли е, обаче? Не винаги. Ето и най-пресният пример.

В шампионата за купата на Съветската армия участвуват всички отбори. Така ние изказваме нашето уважение към армията, на която дължим своята свобода. В това първенство участвува и отборът на физкултурно дружество „Владиславов" в с. Джулюница. Нашите футболисти играха в Морава и паднаха с 3:0. Но другарите им от „Ц. Цанков" не върнаха гостуването. Хората се питаха: „Защо?"

Владиславци гостуваха и на първия отбор на „Академик" в Свищов. Победиха домакините с 3:2. Вторият мач бе обявен за 7 ноември — деня на Октомврийската революция. Населението очакваше с много голям интерес гостите. Но някои предварително казваха: „Те няма да дойдат". Така и стана. В навечерието на срещата се получи телеграма: „Няма да дойдем. Рейсът се счупи близо до Свищов".

Кого заблуждавате, другари? Що за пример давате именно вие. Та нали от вас ние трябва да се учим! И знайте: по този път далеко не се отива.

Стоян Киров
от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Джулюница

ОТНОВО ПОБЕДИ

Мъжкият и женският баскетболни отбори на „Червено знаме" пак зарадваха своите привърженици като постигнаха две нови победи в борбата за окръжно първенство. Този път от „Янтра" — Драганово.

Жените победиха с 40:18, а мъжете с 55:38.

Това бяха последните срещи от есенния кръг. Мъжкият баскетболен отбор на физкултурно дружество „Червено знаме" се класира на първо място, а женският — на второ.

Й. Друмев

Таблица

за класиране на отборите в зона „Янтра" към 10 ноември

1. „Вечвой"	10	19:10	14
2. „Локомотив"	10	22: 8	13
3. „Раковски"	10	15: 7	13
4. „А. Кънчев"	10	37:17	12
5. „Червено знаме"	10	22:15	11
6. ЖП депо	10	20:14	10
7. ДМЗ	10	17:17	10
8. „Владислав"	10	16:24	10
9. „Орловец"	10	14:16	9
10 „Сърп и чук"	10	10:27	7
11. „Ц. Цанков"	10	7:33	6
12. „Левски"	10	8:19	5

„Сърп и чук" — „Локомотив" 2:1; „Червено знаме" — „Ц. Цанков" 2:0; ДМЗ — „Владислав" 7:0; „А Кънчев" — „Левски" 2:1; „Раковски" — „Орловец" 0:1; „Вечвой" — ЖП депо 2:0.

Продавам „Ява"-250 к. с. триколка закрита. Справка: Елена „Освобождение" 3 Христо Матеев 2-1

ВИДНИ ЕЛЕНЧАНИ

АРХИТЕКТ ЙОРДАН МИЛАНОВ

СЕГА в навечерието на големите светли юбилейни годишнини град Елена раздипля страниците на своята история, издирва и отдава заслужена почит на светилата на човешкия прогрес.

Между многото еленчани дали немалко на Родината е и архитект Йордан Миланов.

Роден е на 26 декември 1867 година.

След завършване Еленското училище Йордан Миланов продължава образованието си в Априловската гимназия в Габрово. Завършва я с отличен успех през 1884—85 година. Проявил е изключителни дарби по математика и чужди езици.

През 1892 година завършва блестящо прочутата Виенска политехника и през пролетта на 1893 година се завръща в България.

Започва неговата забележителна дейност на архитект, която трая без откъсване и всеотдайно до смъртта му — 9. II. 1932 година — цели 4 десетилетия.

По негов план са строени сградите на читалището и гимназията в Елена. В продължение на 14 години е председател на строителния комитет за храма-паметник „Александър Невски" и е подпомагал неговото изграждане. Автор е на проектите за българската болница в Царигород, на главните сгради на бившата Александровска болница. На него се дължи основната преработка на Ректората в София. Лично е ръководил строежа.

Значителна негова творба са Синодалната палата и Централната поща в София, част от която е включена, но видоизменена в сегашната преустроена сграда.

Скромен до себеотрицание, отказал се от дар на Софийската община, отрекъл се от заслужена пенсия, в предсмъртния си час той пожелал всички негови, на брат му и сестра му спестявания да бъдат използувани за общополезни цели. От тези средства са построени вътрешното отделение на Обединената болница в Елена и Основното училище в с. Боринци, Сливенско.

Друга част от тези спестявания била предадена на Инженеро-строителния институт за издръжка на студенти по архитектура.

Изпълкомът на Градския народен съвет — София за големите му заслуги именува улица на неговото име и една от най-големите зали (№ 121) в Инженеро-строителния институт също носи неговото име.

Името на архитект Йордан Миланов носи и една от улиците на гр. Елена.

Н. НЕДЯЛКОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в гр. Елена

Екскурзия с пропагандисти

Преди няколко дни Общинският партиен комитет в с. Долна Оряховица организира няколкодневна екскурзия с група пропагандисти. Посетени бяха редица промишлени обекти и исторически места в Южна България — Азотноторовия завод в Стара Загора, ТЕЦ „Марица—изток", Димитровград, Пловдив, Пещера, ВЕЦ „Пещера", историческата църква в с. Батак и други.

Кооперативният автобус, с който пътуваха екскурзиантите, прекоси на дълъг и на шир Старозагорското и Пловдивското поле.

Димитър Габровски
от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Д. Оряховица

ДА СЕ ПРЕДСТАВИМ ДОСТОЙНО НА ФЕСТИВАЛА

Вторият републикански фестивал ще бъде далеч по-голяма проява на самодейността в сравнение с първия, защото сега са включени всички жанрове на самодейното изкуство. Основната задача, която се поставя, е повишаване идейно-художественото ниво на нашите самодейни колективи и създаване на ярки произведения на базата на народния фолклор. Като се има предвид всичко това, не бива в никакъв случай да се подценява сериозността на подготовката.

Проявите и конкурсите в различните етапи за самодейните колективи — музикални, театрални, естрадни и танцови — ще трябва да се организират и подготвят така, че наистина да представляват големи всенародни тържества с масово въвличане на трудещите се и използуване на всички таланти от народа.

За разлика от други път на сегашния фестивал се включват танцовите колективи за български народни танци, танци на страните с народна демокрация — руски, чехски, полски, унгарски, румънски и др., балетни школи и кръжоци за балет, групи за естрадни и забавни танци и пр.

Разбира се, най-много надежди се възлагат на танцовите колективи, които ще трябва да представят достойно нашите народни хора и танци.

Небходимо е ръководствата на организациите и ведомствата, към които са изградени и работят танцови колективи да огледат работата им и набележат необходимите мерки за подобряване на тяхното състояние и създаване на необходимите условия за истинска творческа дейност. Преди всичко трябва се риозно да се помисли за репертоара, от който до голяма степен зависи успехът. Не е нужно да се залавяме с много танци или такива, които не са по възможностите на изпълнителите. Особено внимание да се отдели на използуването на местен фолклор при творческата работа за създаване на нови сценично-разработени, сюжетни и тематични танци, които да разкрият богатото съдържание на съвременния живот.

Всеки колектив би постигнал успех, ако още отсега се залови за работа. В това отношение на редица места правилно са подходили. За пример са колективите при читалищата в Г. Оряховица, Павликени, профсъюзните колективи при ДИП „Победа", „В. Мавриков" и ОС на ТПК — В. Търново, Селскостопанския техникум в гр. Павликени, студентският състав в гр. Свищов. Техните художествени ръководители добре са обмислили танците, с които ще се представят на фестивала и отделят голямо внимание за художественото им разработване и постигане на майсторство при изпълнението. Правилно е подходено на много места и към използуването на фолклорния материал от нашия окръг.

Прави впечатление, обаче, че редица колективи, особено тия в селата, не са започнали работа с необходимото напрежение — Килифарево, Поликраище, Бутово, Овча могила, Хаджидимитрово и др. А за разлика от други години на фестивала ще се правят оценки и класиране поотделно — селски и градски колективи. Това условие е благоприятно и трябва добре да се използува.

Дните до местните и общинските фестивали са малко. Подготовката трябва да навлезе в решаваща фаза. Без това трудно ще се достигне до районния фестивал. А тук трябва да се покаже истинско майсторство и големи творчески постижения, за да се продължи борбата по нагоре.

Наред с подбирането на репертоара, художественото изработване на танците и постигане на майсторство при изпълнението, трябва да се обърне особено внимание върху музикалните съпроводи и костюмите.

Великотърновски окръг в проведените досега национални прегледи и Първия републикански фестивал се е представял много добре. Дълг е на всички културни деятели, художествени ръководители и на самодейците да заработят с пълни сили за постигане на по-големи успехи.

Ив ДОНКОВ
инспектор в отдел „Култура и изкуство" при Окръжния народен съвет

в-к „БОРБА"
Стр. 4, бр. 137, 14. XI. 1963 г.
21 301

Лечебен сапун

ДЪЛГО ВРЕМЕ за лечение на болестта на косата — себорея нямаше ефективни средства. Накрая сътрудниците от научно-изследователския химико-фармацевтичен институт успяха да синтезират препарата сулсен, а след това да създадат от него нов лекарствен вид под формата на паста и сапун. Пастата се характеризира с добър терапевтически ефект, с лесна употреба и с липса на каквито и да било неприятни усещания.

В състава на пастата влизат селен (металоид, получаван главно химически при добива на сярна киселина), емулгатор, канелен спирт, лимонена киселина, глицерин и дестилирана вода. Употребата в качеството на емулгаторна смес на висш маслен спирт с натриеви соли — техните кисели сулфати, а в качеството на стабилизатор — канелен спирт придава на пастата устойчивост и нейните лечебни качества се запазват задълго.

Съставът на сапуна е малко по-друг. В него влиза сулсен, натриев хексаметафосфат, ланолин, сапунени вещества и дестилирана вода. Сулсеновият сапун даже при продължително време не загубва своя оранжево-жълт цвят. Тази устойчивост на светлината е предизвикана от вложения в неговия състав натриев хексаметафосфат в ролята на стабилизатор.

Установено е от практиката, че е целесъобразно пастата да се употребява при суха себорея, а сапуна — при мазна. В резултат от употребата на препарата беленето и сърбежът намаляват след два-три лечебни сеанса, функцията на маслените жлези се нормализира, сухотата и чупливостта на косата изчезва, спира нейното падане.

Сулсеновият сапун и сулсеновата паста са разрешени от Фармакологическия комитет при Министерството на народното здравеопазване в СССР за широка употреба в медицинската практика.

Из съв. в. „Экономическая газета", бр. 20 от 18. V. 1963 г.)

Универсален купновоз

МНОГО ръчен труд изразходват в колхозите и совхозите за прибиране на купите от сено и слама, стеблата от царевицата, балите от пресована слама и сено, слънчогледовите пити, картофените и цвекловите листа.

Държавното специално конструкторско бюро по комплексни зърноприбиращи машини в Ростов на Дон е създало универсален купновоз „КУН—10", закачащ се отзад или отпред на трактори с разделно-агрегатна хидросистема. Машината е снабдена също така със сменящи орудия: универсален кофачен булдозер и кука, които служат за изпълнение на различни товаро-разтоварни работи.

Новият купновоз може да се използува и за подбиране на откоси сено с последващо транспортиране на купите в края на блока за складиране и товарене на тези купи в автомобили. От струпаната в края на блока слама купновозът откъсва „порции" с тегло до 500 килограма и ги поставя в основата на купа с височина до четири метра, след което стегометателят завършва купата.

Голям е диапазонът на използуване на универсалния кофачен булдозер. С негова помощ може да се товари чакъл, баластра, минерални торове, оборски тор, а така също цвекло и други коренноплоди. Той е незаменим и при плитки землени работи в почви от средна твърдост, за разместване на зърно на харманите, за направа на зеленчукови лехи, снежни ивици в полето, на силажни траншеи, а така също при почистване на животновъдните помещения от оборски тор. Новата машина твърде много облекчава труда на работниците от селското стопанство.

(Из съв. в. „Экономическая газета" — бр. 31, 3. 8. 1963 г.)

Участвувайте в конкурса!

Окръжният народен съвет, отдел „Култура и изкуство" и Окръжният читалищен съвет към Окръжния комитет на Отечествения фронт обявяват

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

за написване на разкази, стихове, естрадно-сатирични програми, драматични миниатюри и едноактни пиеси, посветени на 20-годишнината от Деветосептемврийското антифашистко въстание и Втория републикански фестивал на художествената самодейност. Творбите трябва да отразяват героичните борби на народа и участието му в изграждането на новия живот. Ще бъдат раздадени следните награди:

РАЗКАЗ: I награда — 80 лева, II награда — 60 лева, III награда — 40 лева.

СТИХОВЕ: I награда — 50 лева; II награда — 40 лева; III награда — 30 лева.

ЕДНОАКТНИ ПИЕСИ И ДРАМАТИЧНИ МИНИАТЮРИ със сюжет из героичното минало на Великотърновския край: I награда — 200 лева; II награда — 150 лева; III награда — 100 лева.

Три откупки по 50 лева

ЕСТРАДНО-САТИРИЧНИ ПРОГРАМИ: I награда — 300 лева; II награда — 200 лева; III награда — 150 лева.

Три откупки по 80 лева.

Конкурсът е анонимен. Едноактните пиеси, драматичните миниатюри, получили награди, ще бъдат включени в репертоара на самодейните колективи за Празника на героичното минало на В. Търновския край, а естрадно-сатиричните програми — в прегледа на художествената самодейност във връзка с Втория републикански фестивал.

Материалите, в три екземпляра на пишеща машина и отделен плик с името на автора, да бъдат изпратени в отдел „Култура и изкуство" при Окръжния народен съвет — В. Търново, с надпис „За конкурса".

Краен срок за представяне на стихове и разкази — 20 февруари 1964 година, а за естрадно-сатиричните програми и едноактни пиеси и драматични миниатюри — 31. XII. 1963 година.

Вие записахте ли се абонат на вестник „БОРБА" за 1964 година?

Подписката е открита от 1 октомври. Краен срок за абонирането 20 декември.

Годишен абонамент 3.12 лева.

ПОБЪРЗАЙТЕ, ЗА ДА НЕ ИЗПУСНЕТЕ СРОКА!

5—1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В. Търново ул. „Васил Левски" № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58, зам. гл. редактор — 25-26; отдел „Партиен живот и пропаганда" — 25-27; отдел „Народно стопанство" — 24-59; отдел „Култура и бит, хумор и сатира" 31-41; счетоводство — 32-59; канцелария — 31-25; коректори и дежурен редактор 24-89.